

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΓΑΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΡΗΓΟΡΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟ

Η ομογένεια έχασε ένα από τα καλύτερα παιδιά της

Ο Ελληνισμός στο Σίδνεϊ κήδευσε χθες με οδύνη έναν σπουδαίο άνθρωπο και πατριώτη, τον Γρηγόρη Χρονόπουλο, που εγκατέλειψε ξαφνικά τα εγκόσμια την περασμένη Κυριακή. Το πλήθος εκδηλώσεων αγάπης για τον Γρηγόρη μας εξέφραζαν την εκτίμηση και σεβασμό για έναν συμπαρόικο που ανάλωσε τη ζωή του υπηρετώντας τους συμπατριώτες του σε όλους σχεδόν τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας.

Ο Γρηγόρης δεν ήταν αναρριχητικό φυτό που χρησιμοποιούσε γνωριμίες, ιδεολογίες, κολακειές και φιλίες για να φτάσει ψηλά, ήταν ένας αυθεντικός ορειβάτης που σκαρφάλωσε στα πιο δύσβατα μονοπάτια μέχρι την κορυφή με εντιμότητα, φιλοπονία, ευσυνειδησία και αγάπη για τον συνταξιδιώτη του.

Ο Γρηγόρης δεν έγραφε λογοτεχνικά κείμενα για να εισπράξει πέντε «μπράβο», αλλά επειδή είχε κάτι να πει, η πόρτα τού σπιτιού του ήταν πάντα ανοιχτή γιατί ήταν φιλόξενος και πρόσφερε γενναιοδωρα τις ώρες του επειδή ήθελε να βοηθήσει αυτούς που ατύχησαν.

Δεν θα γράψω σήμερα πόσο σημαντικό είναι το λογοτεχνικό έργο που μάς άφησε, ούτε θα διαφημίσω τις προσωπικές ή επαγγελματικές επιτυχίες του, που ασφαλώς θα κάνουν άλλοι καλύτερα και εκτενέστερα.

Σήμερα τιμώ 50 χρόνια ειλικρινούς φιλίας και θρηνώ την απουσία του από την καθημερινότητά μου, γιατί ο Γρηγόρης δεν με έκρινε για τα πιστεύω μου, ούτε προσπάθησε ποτέ να με προσπλυσίσει στα δικά του. Μόνο η απέχθειά μου για τη... γραβάτα τον ενοχλούσε, αλλά γελούσε καλόκαρδα όταν τού έλεγα πως την ένιωθα σαν αγχώνη στο λαιμό μου.

Ποιος ήταν τελικά ο Γρηγόρης για όσους δεν είχατε την τύχη να τον γνωρίσετε; Θα σάς πω με λίγα λόγια γιατί δεν φτάνουν όλες οι σελίδες τού «Κόσμου»:

Γεννήθηκε το 1926 στο Βαρθολομιά της Πελοποννήσου κοντά στην αρχαία Ολυμπία και τα παιδικά του χρόνια ήταν ευτυχισμένα, μέχρι που η Πατρίδα μας μαρτύρησε κάτω από την μπότα τού Χίτλερ και πόνεσε στον αδελφοκτόνο εμφύλιο πόλεμο.

Στα 21 χρόνια του και μετά την απελευθέρωση πολέμησε στην Κορέα από το 1951 σαν έφεδρος υπαξιωματικός και εκεί δημιούργησε δύο φιλίες που αργότερα θα συνέβαλαν σε μια μεγάλη αλλαγή στη ζωή του.

Ποιος ήταν τελικά ο Γρηγόρης για όσους δεν είχατε την τύχη να τον γνωρίσετε; Θα σάς πω με λίγα λόγια γιατί δεν φτάνουν όλες οι σελίδες τού «Κόσμου»...

Η μια φίλια αφορούσε Ελληνοαυστραλίδα που έστελνε περιοδικά και άλλα δώρα στους Έλληνες που πολεμούσαν στην Κορέα. Την ίδια εποχή άρχισε αλληλογραφία με μια Ελληνίδα που εξελίχθηκε σε «ειδική σχέση».

Όταν επέστρεψε στην Ελλάδα συνειδητοποίησε ότι η οικογένειά του υπέφερε από τις συνέπειες τού πολέμου και αποφάσισε να μεταναστεύσει για να την βοηθήσει οικονομικά.

Με την βοήθεια της Ελληνοαυστραλίδας, ο Γρηγόρης μετανάστευσε το 1955 στην Αυστραλία για ν' αρχίσει μια νέα ζωή, που τα πρώτα χρόνια δεν ήταν εύκολη, αλλά μοναδική μέριμνά του ήταν να βοηθήσει τους γονείς και τις αδελφές του.

Αρχισε σαν εργάτης στην General Motors Holden και αργότερα στην Dunlop Pillows, ενώ άρχισε να γράφει σε παροικιακή εφημερίδα για να δραπετεύσει από την μονοτονία της δουλειάς, αλλά και σαν μέσον για να συντηρήσει την ελληνική καταγωγή του με τον πολιτισμό της.

Στη δεκαετία τού '70 επιτέλους ο Γρηγόρης βρήκε δουλειές που τον γέμιζαν, όπως στο Ελληνικό Προξενείο, σε ταξιδιωτικό γραφείο και τελικά σαν Community Liaison Officer για την Health Insurance Commission (HIC) για 14 χρόνια μέχρι που συνταξιοδοτήθηκε.

Ανήσυχιο πνεύμα ο Γρηγόρης, δίδαξε την ελληνική Γλώσσα στο Macquarie University και σε απογευματινά σχολεία,

ενώ ήταν και από τους πρωτοπόρους στη δημιουργία τού τοπικού του σωματείου.

Μετά την συνταξιοδότησή του, ο Γρηγόρης εργαστηκε για ένα διάστημα στο Ελληνικό Κέντρο Πρόνοιας, στο SBS και το 2MM, ενώ ασχολήθηκε με τη λογοτεχνία και το θέατρο.

Ο Γρηγόρης είχε γράψει τρία βιβλία με το θεατρικό έργο «Ένα κλωνί βασιλικό», με την ποιητική συλλογή «Τα χελιδόνια δεν θα ξανάρθουν» και με διηγήματα στο βιβλίο «Ένας εαυτός – Ένας κόσμος».

Να προσθέσω ότι ο Γρηγόρης είχε τιμηθεί με τέσσερα στρατιωτικά παράσημα, βραβείο «Υπατία» της ΑΧΕΠΑ και τιμητική αφιέρωση της επίσημης έκδοσης τού περιοδικού «Λόγος».

Τέλος, ο Γρηγόρης συνεργάστηκε πολλά χρόνια με τον «Κόσμο» από τον καιρό τού Γιώργου Μεσσάρη μέχρι πρόσφατα με τον Γιάννη Δραμιτινό. Μαζί μου συνεργάστηκε από τον Φεβρουάριο 2014 μέχρι τον Οκτώβριο 2018 στη σελίδα με τίτλο «Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά» και νιώθω υπερήφανος γι' αυτή τη συνεργασία που κέρδισε πολλούς φίλους.

Όπως υπερήφανος νιώθω για την πολυχρονη φίλια μας και πολύ τυχερός που γνώρισα αυτό τον Άνθρωπο που σημάδεψε τη ζωή πολλών ομογενών και τίμησε τον Ελληνισμό.

Καλό παράδεισο Γρηγόρη μας...